

PARADISETS TIMMA

När människorna sova
vid sommarnattens sken
och tusen röster lova
sin fröjd från gren till gren,
då purpras lingonriset
av stilla skyars gull;
då hägrar paradiset
än över jordens mull.

Du äng, låt kalkar glimma
kring älvans lätta hä!

Du paradiset timma,
din dagg gjut i vår själ!
Än jublar fågelsången
kring gryningsljusa sund
så klar som första gången
i tidens första stund.

The hour of Paradise. When human beings sleep in the shining summer night a thousand voices prove their joy from branch to branch...The birds are jubilant still in the bright hour of dawn...